

# ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

17 ΙΟΥΝΙΟΥ 1879. — ΑΡΙΘ. 129

Τὸ Δελτίον διδεται δωρεάν πρὸς τοὺς συνδρομητάς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς των. Διὰ τοὺς μὴ τοιοῦτους τιμᾶται ἐτησίως: Ἐν Ἀθήναις φρ. 4, ἐν ταῖς ἑπαρχίαις φρ. 25, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 7. — Προηγούμενα φύλλα πωλοῦνται πρὸς λεπτὰ 10.

## ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1709. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ χρονικὴν. Ἔτος Δ'. Τόμος Ζ'. 17 Ἰουνίου 1879. Ἀριθ. 181 (129). Λεπτ. 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4ον, σ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγίς τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας. — Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας. — Περίοδος τῆς γῆς ἐν ἡμέραις ὀγδοήκοντα. (Μετὰφρ. Ἀγγέλου Βλάχου: Συνέχεια καὶ τέλος). — Περὶ προστασίας τῶν ὠφελίμων ζώων. — Ἡ πενθερὰ παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς, ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου. — Μία σελις ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ναυπλίου, ὑπὸ Μ. Γ. Λαμπρινίδου. — Ἀθηναϊκὰ ἐπιστολάκι. — Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ροσφουκά. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Γραμματικοῦσίων. — Συνταγαὶ ὠφελίμοι. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

1710. Δὲ Ἀθήναις ἐξετάζομενα ὑπὸ ὑδραυλικῆν ἔποψιν. Ὑπὸ Ἀνδρέου Κορδέλλα ὀρυκτολόγου. Ἀθήνησιν. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Φιλοκαλίας. 33-ὁδὸς Σοφοκλέους-33-1879. [Σελ. α-δ'. 1—172 εἰς ὄψιν. Μετὰ 3 ὑδραυλικῶν πινάκων καὶ τινῶν ἐν τῷ κειμένῳ φυλογραφῶν]. Τιμὴ δρ. ν. 3. [Περὶ τῶν ὑδάτων τῆς πεδιάδος τῶν Ἀθηνῶν διέλαβον ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἀνιδρῶσεως τῶν Ἀθηνῶν εἰς πρώτους λαοῖς τὸν Ἑλληνικὸν Βασιλεῖον πρώτος, ἀν δὲν ἀπατώμεθα, ὁ ἱατρὸς Κωνστ. Μαυρογιάννης ἐν σελ. 54—90 τῶν ἐν ἔτει 1841 ἐκδοθειῶν παρ' αὐτοῦ Παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ κλίματος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ζωτικῆς οἰκονομίας. Ἐξετάζει ὅμως τὸ θέμα τοῦτο ὑπὸ ἄλλοιων ἔποψιν. Ἐν ἔτει δὲ 1863 ὁ ἱατρὸς κ. Ἀναστάσιος Γουδάς ἐπραγματεύθη ἐν ἰδίῳ φυλλάδιῳ ἐν σελ. 18. Περὶ ποτιστικῶν καὶ ποσίων ὑδάτων ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἴσως δὲ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ὑπάρχουσι καὶ ἐκθέσεις ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἢ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν παρ' εἰδημόνων γραφεῖσαι. Ὀλίγα λέξεις περὶ τῶν ἀρχαίων ὑδραγωγείων τῶν Ἀθηνῶν ἐδημοσίευσεν καὶ ὁ κ. Ἐρν. Ταίλλερ ἐν Ἑστίᾳ, τόμος 4 (1877) σελ. 490. Παρὰ πάντας ὅμως ὁ κ. Κορδέλλας διὰ τῆς ἔργῃ ἐκδοθείσης πραγματείας αὐτοῦ διεπραγματεύθη ἐκτενέστερον τὸ θέμα τοῦτο καὶ ἐπιστημονικώτερον, βάσιν ἔχων εἰς τὸ ὑδραυλικὸν καὶ ὑδρογραφικὸν μέρος καὶ εἰς τὸ τοπογραφικὸν ἰδίως ἐξ αὐτοψίας μελέτας καὶ παρατηρήσεις. Λίαν δ' ἐπιχαίρεις ἐξέδωκε τὴν μελέτην του, ἐν χρόνῳ δηλ. καθ' ὃν ἡ αἰθρῶσα ὁσμὴρα λιψυδρία ἐν Ἀθήναις προκαλεῖ τὴν προσοχὴν καὶ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσος.

Ὁ κ. Κ. διαίρει τὴν ἑλληνικὴν πραγματείαν του λίαν ὀρθῶς εἰς δύο μέρη. Ἐν τῷ α' ἐξετάζει τὴν τοπογραφίαν τῶν Ἀθηνῶν συντόμως, τὴν γεωλογικὴν καὶ ὀρυκτολογικὴν κατάστασιν καὶ τὴν βλάστησιν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λεκανοπεδίου, ἔχων τὰ θέματα ταῦτα ἔφ' ὅσον σχετίζονται πρὸς τὸν σκοπὸν, ὃν προτίθεται ἐν τῷ βιβλίῳ του. Ἐπιλαμβάνεται δ' ἐν τῷ β' καὶ τοῦ θέματος περὶ ἀναδαρῶσεως τῶν περὶ τὰς Ἀθήνας τόπων, ὅπερ καὶ οἱ ἱατροὶ Μαυρογιάννης καὶ Γουδάς ἐπραγματεύθησαν καὶ ὅπερ κατὰ τὴν μοῖραν ἔμεινε γράμμα ἀπλοῦν.

Ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης πολυτίμους εἰδημίας ὑδρομετρικῶν τῶν σημαντικωτέρων ὁδῶν, πλατειῶν, καὶ οἰκοδομημάτων, πίνακας τοῦ ἔμβαδου καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, πίνακας μετεωρολογικῶν τοῦ μέσου ὄρου τῆς θερμοκρασίας, τοῦ ἀέρος καὶ τῶν ὑδάτων, τῆς βαρομετρικῆς πιέσεως, τῆς ὑδρομετρικῆς καταστάσεως, τῶν βροχῶν, τῆς ἐξατμίσεως, κτλ., ἃς ἐχρηγήσεν ὁ κ. Σμιθ διευθυντῆς τοῦ ἀερασκοπέτου, ὃ δὲ κ. Κ. ἐσχέτισεν πρὸς τὸ ἔργον του.

Ἐν τῷ β' μέρει ὁ κ. Κ. πραγματεύεται τὸ κύριον θέμα, τὸ ὑδραυλικόν. Ἐξετάζει ἐν πρώτοις τὰ ἐν Ἀθήναις ὕδα-

τικὰ ἔργα τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὡς καὶ τὰ τῆς Τουρκοκρατίας, ἰδίᾳ δὲ ἐκτίθησι λεπτομερῶς καὶ διὰ μακρῶν τὴν περιγραφὴν καὶ τοπογραφίαν τοῦ μεγάλου Ἀδριανείου ὑδραγωγείου, τοῦ ἔχοντος μήκος 25,657 μέτρων. Παραλαμβάνων τὸν ἀναγνώστην ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ὑπορείων τοῦ Λυκαβητοῦ δεξαμενῆς ὁδηγεῖ εἰς τὰ ἀνώτατα σημεῖα, δεικνύων ἐν τῷ μεταξὺ τὰς καμπὰς, τὰς διακλαδώσεις κτλ. Μεταβαίνει εἴτα εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν νεωτέρων ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν Ἀθήναις, τῶν γενομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν. Ἐξετάζει ἀνα ἐν τὰ ἐπάρχοντα ὑδραγωγεία, ποταμούς, ρυάκια, πηγὰς τοῦ λεκανοπεδίου καὶ δίδει ἐπὶ πινάκων στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τῆς διανεμομένης ποσότητος ἐκ τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου εἰς τὰς κρήνας, ἐνθα ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς γενομένης ἤδη ἀνωμάλου διανομῆς τοῦ ὕδατος, ἧτις γεννᾷ δίκαια παράπονα. Ἰδιαιτέρως δὲ ἐξ ἐπισταμένης ἰδίως μελέτης περιγράφει καὶ καθορίζει τὴν ὑδρογραφικὴν κατάστασιν τῆς Πάρνηθος, καὶ Φαληρικῆς ἀκτῆς.

Ἐν τέλει δὲ ἐπάγει τὸ συμπέρασμα τῶν παρατηρήσεων καὶ ἐρευνῶν του, προτείνων ὅποια μέτρα νομίξει κατάλληλα πρὸς αὔξησιν τῶν ὑδάτων τῶν Ἀθηνῶν. Προτείνει δὲ τὴν δι' ἀτμαντλιῶν ἀναδίθασιν εἰς τὰς Ἀθήνας τῶν ὑδάτων τοῦ Φαλήρου, τὴν μετοχέτευσιν τῶν ὑδάτων τῆς Πάρνηθος, τὴν διὰ νέων ὑδραυλικῶν ἔργων αὔξησιν τῶν ὑδάτων τοῦ ὑδραγωγείου Ἀδριανοῦ καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν τῶν ὑδάτων τοῦ Ἰλισσοῦ.

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Κ. πλουτίζει ἐν τέλει καὶ τρεῖς πίνακας, οἵτινες ἀν εἴλεπον ἤθελε παρουσιάζει σπουδαίαν ἀτέλειαν, 1) Ὑδρολογικὸς χάρτης τῆς Πάρνηθος 2) Διάγραμμα τοῦ συμπλέγματος τῶν σιδηρῶν δημοτικῶν σωλήνων καὶ τῶν κρήνῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, μετὰ σημειώσεως τῶν ὕψων τῶν ὁδῶν 3) Δοκίμιον ὑδρολογικοῦ χάρτου τοῦ λεκανοπεδίου Ἀθηνῶν. Ἐπὶ τῶν πινάκων τούτων δι' ἐνός βλέμματος κατονοεῖ τις τὴν κατάστασιν τῆν ὑδρογραφικὴν καὶ τὰ ὑδραυτικὰ ἔργα τὰ ἐν τῷ λεκανοπεδίῳ τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ ἔργον τοῦ κ. Κ. ἐν γένει εἶναι καὶ πολυτίμος συμβολὴ εἰς τὴν ἑλληνικὴν τοπογραφίαν τῆς Ἀττικῆς διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ὑδρογραφικὰς καὶ τοπογραφικὰς εἰδημίας. ἔσται δὲ ὀδηγὸς παντός ὑδραυλικοῦ ἔργου ἐν τῷ λεκανοπεδίῳ Ἀθηνῶν. Ἐνέγει πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀρχαιολογικὰς παρατηρήσεις.

1711. Περὶ Ἐπτανήσου, ὑπὸ τῆν ἀγγλικὴν προστασίαν ὑπὸ Ἀντωνίου Γ. Τυπάλδου Φορέτου. Μέρος Α' [Ἡ ἀξιόλογος αὕτη Μελέτη ἐδημοσίευσθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ Βύρωνι]. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Μέλλοντος», 1879, 8ον, σ. 11.

1712. Ἡ κοσμογονία ἤτοι ἡ ἐπιστήμη ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ, πρὸς χρῆσιν τῆς νεολαίας, ὑπὸ Α. Γωσσαῖν. Μετὰφρασίς Μ. Δ. Σακκοράφου ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐκδοθεῖσα διαπίνη τοῦ αὐτοῦ καὶ Α. Ρακοπόλου Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἀθηναΐδος, 1878, σελ. 264 Τιμὴ δρ. ν. 2 1/2. [Ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου τούτου προτίθεται νὰ καταστήσῃ δι' ὕψους καταλλήλου καὶ μεθόδου ἀπλῆς καταληπτὰς καὶ εἰς τοὺς ἀπλουστέρους τῶν ἀναγνώστων καὶ εἰς τοὺς παῖδας τὰς περὶ γενέσεως τοῦ κόσμου γνώμας τῶν νεωτέρων σοφῶν συνδυάζων ταύτας πρὸς τὰ περὶ τοῦτο διαλαμβανόμενα ἐν τῇ Γραφῇ ἢ μετὰφρασίς ἐγένετο ἐπιτυχῶς, ἐν γλώσσῃ καθαρευούσῃ, εὐλητοτάτῃ καὶ εἰς ὕψος ἀπλοῦν καὶ φυσικόν].

1713. L'Epiro. Discorso letto all'«Associazione Veneziana del Progresso» da Vittorio Salmini. Venezia, 1879, 4<sup>o</sup>, p. 22.

1714. Les Sophistes grecs et les Sophistes contemporains, par M. Funck-Brentano, 1879, Paris, Plon.

1715. Ἡερνασσός. Ἐν Ἀθήναις, Τόμος Γ', τεύχος Ε', Μάϊος 1879. Περιεχόμενα: Σ. Κ. Σακελλαροπούλου. Λόγος εἰσιτήριο; εἰς τὸ μάθημα τῆς Ῥωμαϊκῆς γραμματολογίας. — Σ. Π. Α. Τὰ ἐπιστημονικὰ πορίσματα τῶν ἐὼλυμπίων ἀνασκαφῶν, ἀνάγνωσμα Ἐρνέστου Κουρτίου. — Κ. Σ. Κόντου Ποικίλα φιλολογικά. § 25. Παράλειψις λέξεως ἢ ῥήσεως, ἀναπλήρωσις. Διάλειμμα πλήρωμα. § 36. Ἄντι-



ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

669.

Ἐκ σάκκου πλήρους εἰκοσαφράκων, ἐξήγαγέ τις : α'—Τὸ ἥμισυ αὐτῶν πλέον 4—β' τὸ τρίτον τοῦ ὑπολοίπου πλέον 18—γ' τὸ τέταρτον τοῦ ὑπολοίπου πλέον 35 καὶ δ' τὸ ὑπόλοιπον.

Πόσα εἰκοσαφράγκα ἐξήγαγεν ἐκάστοτε, πόσα δὲ ἦσαν ἐν ὄλῳ;

Ἐν Ἀθήναις, 15 Ἰουνίου 1879.

E. P.

670.

Τῆς δημῶδους παροιμίας «Κάλλια πιστεῦε ἓνα μάτι παρά δέκα αὐτιά» τίς εἶνε ἡ ἀντίστοιχος ἀρχαία καὶ τίς ἡ γαλλικὴ;

671.

Metagramme

(Τὸ λόγιον διαρτῆσεται ἐν βιβλίῳ).

Je nage avec ma tête; en cinq fois changez-la :

Je béche—ou je tourne,—ou je crotte,—

Ou bien je fais grimace sotté,—

Ou bien encor, comprenez-vous cela?

Je vous appartiens, et ma mine,

Lecteur, montre avec ma voisine,

Ce qu'on voudrait souvent tenir secret :

Faute, souffrance, effroi, timidité.

Voire dévoué A\*\*

672.

Je suis le nom dont on appelle  
L'enfant coureur, espiègle et peu discipline!  
Je suis, sans tête et queue, un compagnon fidèle  
Qu'à ses élus le ciel ici-bas a donné.

673.

Comment feriez-vous pour passer l'eau dans le PO,  
sans vous mouiller?

674.

Mon premier rif,  
Mon second pleure,  
Et mon tout rafraîchit  
La mise extérieure.

ΛΥΞΕΙΣ

660.

301 ὠά. [Εἰς 2 σωρούς θά ὑπάργωσιν ἀνά 150 ὠά, εἰς 3 σωρούς ἀνά 100, εἰς 4 σωρούς ἀνά 75, εἰς 5 σωρούς ἀνά 60, εἰς 6 σωρούς ἀνά 50, ἦτοι πάντοτε θά περισσώσῃ ἐν ὧν ἕνα ὅμως τεθῶσιν εἰς 7 σωρούς (ἀνά 43) θ' ἀποτελεσθῆ τὸ ὅλον τῶν ὠῶν.]

661.

De père saintlot, enfant diablott.

662.

14	3	25	15	34	20
8	36	30	6	27	4
19	28	16	26	9	13
24	2	11	21	35	18
29	10	7	31	1	33
17	32	22	12	5	23

663.

Πετρα—χιλί.

664.

A Λ Λ Α  
Α Ι Α Ν  
Α Α Β Α  
Α Ν Α Ξ

665.

A i m e r H a i n e É t a i n R e p a s V e s t a  
I m a g e A i m e r T o i s e E c r i t e M e r i  
M a m a n I m p u r A i m e r P r i m e S e l a m  
E g a r d N e u v e I s e r e A i m e r T r a c e  
R e n d u E r r e r N e r c e s T e r e A i m e r

666. Mou-tarde.— 667. Car-on.— 668. Mon-télimar

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ.

Φίλε Κύριε Διευθυντά,

Ὁ κ. \*\*Π με παραπέμπει εἰς τρεῖς παροιμιογράφους. Μὲ βεβαιώνει ὅμως, ὅτι δὲν ἀντιγράψεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ὅτι καὶ αὐτός; ὁ κ. \*\*Π δὲν ἀντιγράψεν ἓνα τῶν τριῶν; Ὁπως δῆποτε, ἐγὼ ἐδαρῶνθην, καὶ εἶδω τόπον τῆ ὀργῆ. Ἄς χαίρεται ὁ κ. \*\*Π καὶ τὰ πέριπερα καὶ τὰς γυναικας ποῦ φιλοσοφοῦν

Ἐν Ἀθήναις, 10 Ἰουνίου 1879.

A\*\*

Κύριε Διευθυντά τῆς Ἑστίας,

Μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως ἀνέγνων τὰς ἐν τοῖς τελευταίοις δελτίοις τῆς Ἑστίας συζητήσεις λογίων τινῶν, κρυπτομένων ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ἑαυτῶν ὀνομάτων. Ἐπειδὴ ὁ εἰς τούτων, ὁ κ. Α\* ἀπαίτει «ν' ἀφίνωσιν αὐτὸν νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλῃ» καὶ ἔχει μέγα δίκαιον, ἐλπίζω ὅτι θαῖετραπῆ καὶ εἰς ἐμὲ οὐχὶ νὰ κάμω ὅ,τι θέλω ἀλλὰ νὰ γράψω ὅ,τι γνωρίζω. Ἐν πρώτοις ὁ ἐν Μονάχῳ κ. \*\*Π ὀρθότατα φρονεῖ ὅτι «ἐπιζητημάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν δημῶδη φιλολογίαν καὶ γλώσσαν δὲν πρέπει ν' ἀποφαίνηται τίς κατηγορηματικῶς κτλ.». Τούτου ἀπόδειξις εἶνε ὁ κ. Π. Γ. Β., Κρής, ὅστις δογματίζων (Δελτ. ἀρ. 127) ὅτι «αἱ παροιμίαι δὲν ὑπερβαίνουν ποτὲ τὸν ἓνα ἕμμετρον στίχον», φαίνεται ἀγνοῶν τὰς ἐξῆς παροιμίας ἄλλων ἑλληνικῶν πόλεων:

«Ὁπ' ἀγαπᾷ τὸν ἔρωτα, καὶ τὴν δροσοπεζούλα,

Πολλὰ καλὰ στερεύεται ἡ ἔρημῃ του γούλα.»

(Ἐπὶ ἐρωτολήπτων καὶ ὀκνηρῶν. Ἐν Ῥόδῳ).

«Αἱ κόνται ὠφελήσανε καὶ τ' ἀποκουταλίδια,

Καὶ τὸ φιοῦμι τὸ σκουλι' κείτεται 'ς τὰ σκουπίδια.»

(Ἐπὶ περιστάσεως, καθ' ἣν οἱ μὲν ἀριστοὶ ὀλιγοῦσιν καὶ δυστυχοῦσι, οἱ δὲ κακίονες προτιμῶνται καὶ εὐτυχοῦσιν. Ἐν Ῥόδῳ).

Νὰ βρέξῃ ὁ Μάρτις δυὸ νερά, κατὰπρίλις ἄλλο ἓνα  
Νὰ δῆς κουλλούρια τὰ παιδιὰ, καὶ πῆττας αἱ μαννάδες  
Κ' ὕψηλονακροδῶματα οἱ κλεπτομουλωνάδες.»

«Ἄσπρος γενναῖ' ὁ κόρακας καὶ με καιρὸν μαλλιάζει  
Καὶ μαῦρος κατασταίνεται καὶ τοῦ κυροῦ τοῦ μοιάζει.»  
[Παράβαλ. Βραχέϊας παρατηρήσεις εἰς τινὰς λέξεις καὶ παροιμίας κτλ. ὑπὸ Π. Βενετοκλέους. Ἐν Ἀθήναις, 1872].  
Ὡς πρὸς δὲ τὴν λέξιν ὑπέρπυρα, ἰδοὺ τί ἀναφέρεται ἐν τινι δημοδίῳ ἄσματι, ἐξ οὗ ἀναγράφω ὅσα ἐνθυμούμαι ἀπὸ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας:

Ὁ βοσκὸς καιδοασιλιὰς στοίχημα ἔβαλασιν

Στοίχημα ἔβαλασι κ' ἑτοιχηματίσασιν.

Ὁποῖος δὲ τὴν ῥήγισσαν

Τοῦ κόσμου τὴν βασιλίσσαν.

— «Ἐλ' ἀφέντη βασιλιά' ἔντα βάλλεις στοίχημα;

— Βάλλω χίλια π' ὄρπυρα καὶ τὰ βασιλίκι μου.

— Ἄμ' ἐοῦ μωρὲ βοσκὲ, ἔντα βάλλεις στοίχημα;

— Βάλλω χίλια πρόβατα κ' ὅλα ἀργυροκούδουνα

Βάλλω τὰ χρυσὸν ἀρνὶ με τὸ μεταξωτὸν μαλλί.»

Ὅταν τὰ κατέβαζεν ὁ βοσκὸς τὰ πρόβατα

Σεμέται γῆ σεμέτ' οὐρανός

Σεῖετ' ὁ κόσμος κ' ὁ λαός.

Δέξου καὶ τὴν ῥήγισσαν ποῦ τὸ παραθύρι της

Νὰ ζῆ μάνα καὶ ὁ κύρης της.

— Χριστέ καὶ νᾶμου βόσκισσα

Καὶ νᾶμου μανδρατόρσισσα

Νᾶτρογα γλωρὸν τυρὶ

Νᾶπινα πρωτόγαλη

Καὶ νὰ βίστουν τὸ ραβδί

Καὶ νὰ λάλθουν τὸ μανδρί

Καὶ νὰ φίλουν τὸν βοσκὸν

Εἰς τὰ χίλια του τὰ δυῶ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 4 Ἰουνίου 1879.

A. H.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ τῶν ἀνωτέρω ἐπιστολῶν ἡ Ἑστία νομίζει ὅτι δύναται νὰ κηρύξῃ καὶ κηρύττει τὴν λήξιν τῆς περὶ «ὑπερπύρων» καὶ τῆς παροιμίας «Γυναῖκα ποῦ φιλοσοφεῖ κτλ.» συζητήσεως.